

РЕШЕНИЕ

№ 7327

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 62 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА

при участието на секретаря БОРЯНА М. ТОШЕВА
като разглежда докладваното от ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА Гражданско
дело № 20241110102302 по описа за 2024 година

Производството е образувано по искова молба от срещу В. Л. Б..

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл.422
ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ и чл.422 ГПК, вр.
чл.415 ГПК, чл.86, ал.1 ЗЗД.

Ищецът твърди, че между него и ответницата е възникнало договорно
правоотношение с предмет – доставка на топлинна енергия /ТЕ/ за битови
нужди за топлоснабден имот: апартамент № 44, находящ се в гр.

Твърди, че ответницата отговаря за 4/6 от задълженията за процесния
имот, равняващи се на:

сумата 184, 37 лв., представляваща стойност на доставена топлинна
енергия за периода м.05.2021 г. – м.04.2022 г., ведно със законна лихва от
датата на заявлението по чл.410 ГПК до изплащане на вземането;

сумата 43, 73 лв. мораторна лихва за периода 15.09.2020 г. – 19.04.2023
г.,

сумата 1, 01 лв., представляваща цена на услугата дялово разпределение
за периода м.04.2022 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по
чл.410 ГПК до изплащане на вземането;

сумата 1, 13 лв. мораторна лихва за периода 16.07.2021 г. – 19.04.2023
г.,

за които суми е издадена заповед за изпълнение от 15.05.2023 г. по
ч.гр.д. № 23258/2023 г. на СРС, ГО, 62 състав.

Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по

отношение на ответницата, че му дължи исковите суми. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответницата, с който оспорва исковите. Твърди, че задълженията са изцяло погасени чрез плащани преди подаване на заявлението по чл.410 ГПК, с оглед на което исковите са неоснователни. Моли съда да отхвърли предявените искове. Претендира разноски.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, съгласно разпоредбата на чл.235, ал.2 ГПК, намира следното от фактическа страна:

Със заявление от 02.05.2023 г. е сезирала СРС с искане за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК срещу и В. Л. Б. за:

сумата 276, 55 лв., представляваща стойност на доставена топлинна енергия за периода м.05.2021 г. – м.04.2022 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК до изплащане на вземането;

сумата 65, 59 лв. мораторна лихва за периода 15.09.2020 г. – 19.04.2023 г.,

сумата 1, 52 лв., представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м.04.2022 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК до изплащане на вземането;

сумата 1, 69 лв. мораторна лихва за периода 16.07.2021 г. – 19.04.2023 г.

които се претендират в условията на разделност, както следва: – 1/6, – 1/6 и В. Л. Б. – 4/6.

С разпореждане от 15.05.2023 г. съдът е издал заповед за изпълнение по чл.410 ГПК, като е присъдил в полза на заявителя и държавна такса в размер на 25 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лв.

В срока по чл.414 ГПК е постъпило възражение от длъжника В. Л. Б..

В срока по чл.415 ГПК ищецът е предявил искове за установяване съществуването на вземанията му към В. Л. Б., предмет на заповедта за изпълнение, по исков ред.

Безспорно е между страните, че ответницата има качеството клиент на топлинна енергия за исковия период и отговаря за задълженията за заплащане на доставената топлинна енергия до размера на посочената от ищеца квота.

Безспорно е между страните, че процесният имот е топлоснабден, както и че за исковия период до същия е доставяна топлинна енергия на стойност исковата сума.

Безспорно е между страните, че за исковия период в имота е извършвана услугата дялово разпределение от „.....“ ЕООД на стойност исковата сума.

От страна на ответницата са представени доказателства за плащане – 8 бр. разписки от EasyPay, част от които касаят задължения извън исковия период, а останалите касаят плащания за исковия период, които са взети

предвид от ищеца.

От заключението на ССЕ по делото се установи, че за исковия период е налице неизплатено задължение в размер на сумата 276, 55 лв.

При така установеното съдът намира от правна страна следното:

В предмета на делото са включени установителни искиове, предявени в срока по чл.415 ГПК от кредитор, в чиято полза е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, срещу която в срока по чл.414 ГПК е подадено възражение от длъжника. Целта на ищеца е да се установи със сила на пресъдено нещо спрямо другата страна съществуването на вземанията, предмет на издадената заповед за изпълнение по чл.410 ГПК.

Съгласно нормата на чл.153 ЗЕ в редакцията, действала до 17.07.2012 г., всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са „потребители на топлинна енергия“.

Понятието „потребител на топлинна енергия за битови нужди“ е дефинирано в §1, т.42 ДР ЗЕ /отм./, действал до 17.07.2012 г., като физическо лице – собственик или ползвател на имот, което ползва топлинна енергия с топлопреносител гореща вода или пара за отопление, климатизация или горещо водоснабдяване.

След отмяната на §1, т.42 от ДР на ЗЕ и с влизане в сила на измененията на ЗЕ от 17.07.2012 г. е въведено понятието „клиент на топлинна енергия“, което е еквивалентно по смисъл на понятието „потребител на топлинна енергия“. Според новата редакция на чл.153, ал.1 ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинната енергия.

С т.1 на ТР № 2/2017 г. от 17.05.2018 г., постановено по тълк. дело № 2/2017 г. на ОСГК на ВКС, са дадени задължителни разяснения относно хипотезата, при която топлоснабденият имот е предоставен за ползване по силата на договорно правоотношение. В мотивите му е посочено, че предоставяйки съгласието си за топлофициране на сградата, собствениците и титулярите на ограниченото вещно право на ползване са подразбираните клиенти на топлинна енергия за битови нужди, към които са адресирани одобрените от КЕВР публично оповестени общи условия на топлопреносното предприятие. В това си качество на клиенти на топлинна енергия те са страна по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие с предмет - доставка на топлинна енергия за битови нужди (чл.153, ал.1 ЗЕ) и дължат цената на доставената топлинна енергия.

В случая между страните не е спорно качеството на ответницата на клиент на топлинна енергия за битови нужди за исковия период.

Нормата на чл.150, ал.1 ЗЕ регламентира продажбата на топлинна енергия от топлопреносно предприятие на потребители /клиенти/ на топлинна енергия за битови нужди, като постановява, че тя се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР, в които се урежда съдържанието на договора. С оглед тази нормативна уредба между главните страни по спора за процесния период е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни общи условия за продажба, каквито са Общите условия на ищеца от 2016 г., одобрени с решение № ОУ-1/27.06.2016 г. на КЕВР, публикувани във вестник „Монитор“ от 11.07.2016 г., в сила от 11.08.2016 г.

Договорното правоотношение по продажба на топлинна енергия при общи условия възниква между топлопреносно предприятие и потребителя /клиента/, по силата на закона – чл.150 ЗЕ, без да е необходимо изрично изявление на ответника – потребител, вкл. и относно приемането на Общите условия, в който смисъл е и съдебната практика, обективизирана в решение № 35/21.02.2014 г. по гр.д.№ 3184/2013 г. на ВКС, III ГО, постановено по реда на чл.290 ГПК.

С оглед изложеното се налага извод за съществуването на облигационно правоотношение с ищцовото дружество през исковия период.

Съгласно разпоредбата на чл.139, ал.1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Начинът за извършване на дяловото разпределение е регламентиран в ЗЕ (чл.139 – чл.148) и Наредбата за топлоснабдяването.

В нормата на чл.156 ЗЕ е регламентирано уреждане на отношенията между топлопреносното предприятие и потребителите на топлинна енергия в сгради – етажна собственост, въз основа на принципа за реално доставената на границата на собствеността топлинна енергия, като всеки потребител дължи заплащането на реално потребената въз основа на отчетните единици топлинна енергия от средствата за дялово разпределение, монтирани на отоплителните тела в жилището и съответната част от стойността на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация.

Безспорно е между страните, че процесният имот е топлоснабден, както и че за исковия период до същия е доставяна топлинна енергия на стойност 276, 55 лв.

От страна на ответницата се твърди погасяване на задължението чрез плащане. Представени са 8 бр. разписки от EasyPay, само една от които – тази от 08.06.2023 г., касае плащания, извършени в хода на процеса, а останалите 7 бр. разписки касаят плащания, които предхождат депозиране на заявлението по чл.410 ГПК. От така представените разписки тази от 08.06.2023 г. касае вземания за периода м.05.2022 г. – м.04.2023 г., които са след исковия период. От останалите 7 бр. разписки част касаят задължения извън исковия период, а останалите – плащания за исковия период, които са взети предвид от ищеца,

видно от съобщение към общата фактура от 31.07.2021 г.

От заключението на ССЕ по делото се установи, че за исковия период е налице непогасено задължение в размер на сумата 276, 55 лв.

От тази сума ответницата отговаря за 4/6, равняващи се сумата **184, 37** лв.

Задължението за заплащане стойността на топлинната енергия е парично, с оглед на което в случай на забава съгласно чл.86, ал.1 ЗЗД длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му – чл.84, ал.1 ЗЗД, а когато няма определен ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен от кредитора – чл.84, ал.2 ЗЗД.

Съгласно чл. 32, ал. 1 и чл. 33, ал. 1 от Общи условия на ищеца за продажба на топлинна енергия за битови нужди от 2016 г. месечната дължима сума за доставената топлинна енергия на клиент в СЕС, в която дяловото разпределение се извършва по смисъла на чл. 71 от Наредбата за топлоснабдяването, се формира въз основа на определеното за него прогнозно количество топлинна енергия и обявената за периода цена, за която сума се издава ежемесечно фактура от продавача, като клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

Съгласно чл. 32, ал. 3 и чл. 33, ал. 2 от Общите условия, след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки от търговеца, продавачът издава за отчетния период кредитни известия за стойността на фактурите по ал. 1 и фактура за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база изравнителните сметки, като клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. 32, ал. 3 за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят.

С оглед изложеното ищецът има вземане за мораторна лихва върху стойността на доставената топлинна енергия за периода 15.09.2020 г. – 19.04.2023 г. в размер на сумата 65, 59 лв., определен по реда на чл.162 ГПК.

От тази сума ответницата отговаря за 4/6, равняващи се сумата **43, 73** лв.

По силата на чл.22 от Общите условия на ищеца от 2016 г. дяловото разпределение на топлинна енергия се извършва възмездно от продавача по реда на чл.61 и сл. от Наредбата за топлоснабдяването или чрез възлагане на търговец, избран от клиентите на ЕС, като съгласно ал.2 на същите клаузи – клиентите заплащат на продавача стойността на услугата дялово разпределение, извършвана от избрания от тях търговец.

В чл.61, ал.1 от Наредбата за топлоснабдяването е предвидено, че дяловото разпределение на топлинната енергия между клиентите в сграда –

етажна собственост, се извършва възмездно от лицето, вписано в публичния регистър по чл.139а ЗЕ и избрано от клиентите или от асоциацията по чл.151, ал.1 ЗЕ, при спазване изискванията на тази наредба и приложението към нея.

Съгласно чл.36 от Общите условия на ищеца от 2016 г. клиентите заплащат цена на услугата дялово разпределение, като стойността се формира от: цена за обслужване на партията на клиент и цена на отчитане уредите за дялово разпределение. В клаузата на чл.36, ал.2 от Общите условия 2016 г. е предвидено, че редът и начинът на заплащане на услугата се определя от продавача, съгласувано с търговците, извършващи услугата дялово разпределение, и се обявява по подходящ начин на клиентите. С общите условия, одобрени от КЕВР, се урежда съдържанието на договора за продажба на топлинна енергия между страните, който на основание чл.20а ЗЗД има сила на закон за последните.

Предвид горните обстоятелства ищецът се легитимира като субект, който има право да получи цената на извършваната услуга дялово разпределение в качеството на продавач на топлинна енергия.

Безспорно е между страните, че за исковия период в имота е извършвана услугата дялово разпределение от „.....“ ЕООД на стойност исковата сума 1, 52 лв.

От тази сума ответницата отговаря за 4/6, равняващи се сумата **1, 01** лв.

Съдът намира, че лихва върху главницата за цената на дяловото разпределение не се дължи, доколкото от страна на ищеца не се установява при условията на пълно и главно доказване изпадането на длъжника в забава по отношение на главния дълг – не е предвиден срок за заплащане на задължението, с оглед на което ответникът изпада в забава след покана, каквато не се установява да е била отправена до него.

По разноските:

С оглед изхода на спора на ищеца следва да се присъди, на основание чл.78, ал.1 ГПК, сумата 49, 75 лв. разноски за заповедното и сумата 273, 65 лв. разноски за исковото производство, съобразно уважената част от исковете.

На ответницата следва да се присъди, на основание чл.78, ал.3 ГПК, сумата от 0, 74 лв. разноски за заповедното и сумата 1, 47 лв. разноски за исковото производство, съобразно отхвърлената част от исковете.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че В. Л. Б., ЕГН ***** дължи на, ЕИК, на основание чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.79,

ал.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ и чл.422 ГПК, вр. чл.415 ГПК, вр. чл.86, ал.1 ЗЗД, както следва:

сумата **184, 37** лв., представляваща 4/6 от стойност на доставена топлинна енергия за топлоснабден имот: апартамент № 44, находящ се в гр., за периода м.05.2021 г. – м.04.2022 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК – 02.05.2023 г. до изплащане на вземането;

сумата **43, 73** лв., представляваща мораторна лихва за периода 15.09.2020 г. – 19.04.2023 г.;

сумата **1, 01** лв., представляваща 4/6 от цена на услугата дялово разпределение за периода м.04.2022 г., ведно със законна лихва от датата на заявлението по чл.410 ГПК – 05.09.2023 г. до изплащане на вземането,

за които суми е издадена заповед за изпълнение от 15.05.2023 г. по ч.гр.д. № 23258/2023 г. на СРС, ГО, 62 състав, като

ОТХВЪРЛЯ иска за сумата **1, 13** лв., представляваща мораторна лихва върху цената на дяловото разпределение за периода 16.07.2021 г. – 19.04.2023 г. – като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА В. Л. Б., ЕГН ***** да заплати на, ЕИК, на основание чл.78, ал.1, вр. ал.8 ГПК, сумата **49, 75** лв. разноски за заповедното и сумата **273, 65** лв. разноски за исковото производство.

ОСЪЖДА, ЕИК да заплати на В. Л. Б., ЕГН, на основание чл.78, ал.3 ГПК, сумата **0, 74** лв. разноски за заповедното и сумата **1, 47** лв. разноски за исковото производство.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ищеца – „.....“ ЕООД.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му чрез връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____